

ECAV
TRNAVA

ZBOROVÉ LISTY

OKTÓBER 2022

Občasník pre vnútornú potrebu

Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Trnava a dcérocirkvi Sereď

Smútok

Keď vás smútok tlačí na dno,
spomeňte si na lásku a dobro,
ktoré prijali ste nezaslúžene,
prijali ako dar bezpodmienečne.

Uchovávajte tento poklad v rodine,
odovzdávajte si ho ďalej vzájomne.
Spojí vás vo vašom súžení,
pomôže prekonať život v odlúčení.

Nezabúdajte na nádej, že sa stretnete,
v Božom, večnom a dobrom kráľovstve.
Smrť len jednu etapu ukončí,
život s Ježišom je ten pravý, večný.

Nech sa nestrachujú vaše srdcia,
verte v Boha, v nádej vás obracia.
V dome Hospodina domov máme,
Naňho sa spoliehame a vytrváme.

OBSAH

Smútok	2
Úvod	3
Príbeh stavby nášho kostola	4
Už takmer 100 rokov nám slúži	6
Zborový deň na sviatok Svätej Trojice v Trnave	7
Čím sme žili... ..	8
Smútok, žiaľ a nádej	13
Pozvánky	14
Pre deti	18
Zborová matrika	20

ZBOROVÉ LISTY

*Občasník pre vnútornú potrebu Cirkevného
zboru ECAV na Slovensku Trnava
dcérocirkvi Sereď*

Číslo:	Október 2022
Vydáva:	Cirkevný zbor ECAV v Trnave
Redakčná rada:	Radomír Vařák Kristián Kostecký Jana Nunvářová
Jazyková úprava:	Katarína Mikulovičová
Fotografie:	pixabay.com, súkromné archívy, Adam Kováčik
Grafika a tlač:	Váry s.r.o., Križovany nad Dudváhom, www.vary.sk
Náklad:	100 ks

Drahé sestry a bratia, milý čitateľ,

okrem pamiatky reformácie či pamiatky posvätenia chrámu si v týchto dňoch budeme pripomínať aj Pamiatku zosnulých. Opäť zakvitnú naše sady a záhrady posledného odpočinku. Budeme prežívať dni, kedy častejšie a intenzívnejšie navštevujeme hroby tých, ktorí boli povolani z tohto života a predišli nás na ceste do večnosti. Na prvý pohľad vyzerajú v tieto dni cintoríny akosi veselšie, slávnostnejšie, živšie. Potom si však všimneme ľudí stojacich pri hroboch. Niektorí stoja sami, iní ešte stále v kruhu rodiny. Niektorí vyzerajú celkom spokojne, v tvárach iných smieme vidieť ešte veľa bolesti, smútku či pár ligotavých slz. Myslíme na tých, ktorí možno ešte prednedávnom s nami bývali v jednom dome, sedeli za jedným stolom, alebo tvorili súčasť našej rodiny, ale aj na tých, ktorí odišli už dávnejšie, ale v našich myšliach a srdciach je ešte stále veľa spomienok na čas, kedy tvorili súčasť našich životov. Svoju lásku, ktorú sme im niekedy dávali, alebo dostávali, sa teraz snažíme preukázať aspoň tak, že prichádzame k ich hrobovým miestam a položíme kvety, veniec alebo zapálime sviečku. A myšlienky, ktoré mnohým celkom nenápadne letia myslou, sú veľmi podobné. Je v nich iste veľa takých, na konci ktorých je otáznik. Sú to existenčné otázky človeka. Aký zmysel má život? Je toto naozaj to posledné miesto, kde to končí? A ak nie, kde potom? Tento čas – jeho atmosféra a okolnosti – nás vždy nανοvo nútiť zamýšľať sa nad skutočnosťou, že aj my raz pôjdeme touto cestou a zároveň nás to akosi podvedome, alebo aj vedome nutká k otázke – ako to bude so mnou?

Veľký nemecký hudobník Johan Sebastian Bach tieto otázky a skutočnosti, tak ako iní umelci, mal možnosť vyjadrovať nielen slovami, ale aj inou formou, konkrétne hudbou. Narodil sa v rodine eisenšského mestského muzikanta. Ako osemnásťročný sa stal organistom a v roku 1704 bola uvedená jeho prvá kantáta s príznačným názvom: „Nezanecháš moju dušu v pekle.“ Názov tohto diela veľmi jasne naznačuje, že tento velikán vážnej hudby už v mladosti nenechával otázky života a smrti bokom. Jeho život plynul ďalej v dobrom aj zlom. Na konci života dokonca oslepol. Ale jeho posledná chorálová predohra mala opäť názov, ktorý v sebe niesol vyznanie: „Pred Tvoj trón teraz vstupujem.“ Toto krásne dielo jasne a živo poukazuje na kresťanskú pripravenosť Bacha na smrť. Mal istotu, že ide do večného spoločenstva so svojím Pánom a nesmierne sa na to tešil. Sme podobní tomuto vzácnemu Božiemu mužovi a velikánovi dejín hudby? Máme aj my istotu, že po smrti sa stretneme so svojím Stvoriteľom? Že smrťou náš život nekončí?

Zvlášť v tieto dni Pamiatky zosnulých, ale i po iné dni života si máme pripomínať, že náš pozemský život má svoj koniec. Ale naša existencia nemá koniec, lebo je večná. Baránok Boží – Pán Ježiš Kristus – Svätý Boh sa stal človekom, prešiel temnotou smrti a vstal z mŕtvych, aby bol pomocníkom potešovateľom, ale predovšetkým Záchrancom a Spasiteľom všetkým, ktorí o to stoja a nechcú zostať sami v hodine odchodu z tohto sveta, ale chcú mať sprievodcu, ktorý už touto cestou raz prešiel. Aby sa ono známe – prach si a na

prach sa obrátiš – zmenilo na celkom osobné vyznanie, tak ako ho vyslovil už starozmluvný Jób: Ja viem, že môj Vykupiteľ žije a nakoniec sa postaví nad mojím prachom. (Jób 19:25) a spolu s apoštolom Pavlom v Novej zmluve vyznať: lebo mne žiť – je Kristus – a zomrieť – zisk. Nech nám všetkým Pán Boh svojou prítomnosťou požehná tieto dni a vedie nás do svojej blízkosti.

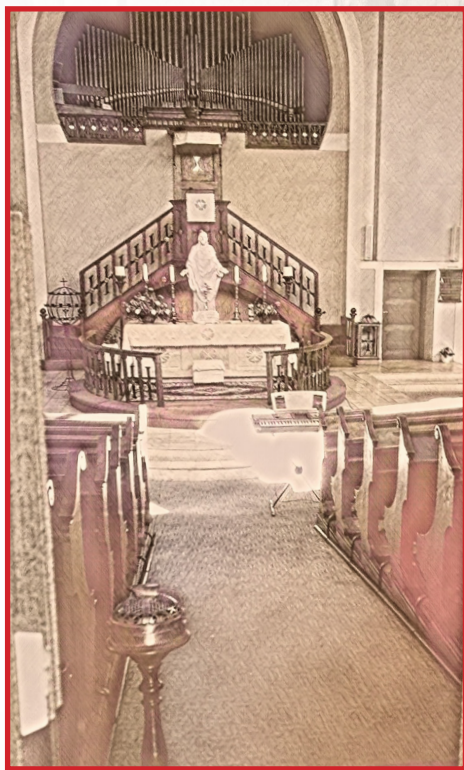
*To vám zo srdca praje
váš zborový farár Radomír Vařák*

Príbeh stavby nášho kostola

(Kristián Kostecký)

Súčasný evanjelický a. v. kostol na námestí SNP nie je prvým miestom, kde sa trnavskí evanjelici stretávali k svojim službám Božím. V období rokov 1605-1619 využívali dnešnú Baziliku sv. Mikuláša, nakoľko vtedy boli najpočetnejším trnavským vierovyznaním. Neskôr cirkevný zbor prestaval existujúci dom na dnešnej Františkánskej ulici na svoj prvý vlastný kostol s vežou, vybavený zvonmi, pri ktorom vznikla fara aj cirkevná škola. Tento kostol r. 1666 počas veľkého trnavského požiaru vyhorel a po oprave slúžil evanjelikom len do r. 1671, keď bol po potlačení Wesselényiho povstania bol odobratý a odovzdaný rádu benediktínov. Podobné udalosti sa opakovali ešte dvakrát, až r. 1709 rozkazom cisárskeho generála Heistera evanjelici o svoj prvý kostol definitívne prišli. Po neskoršom požari a chátraní bol r. 1730 zbúraný.

V tomto období – najťažšom pre trnavských evanjelikov – zanikol samostatne organizovaný cirkevný zbor, pričom veriaci boli pričlenení k iným, susediacim zborom.

K obnove došlo až po takmer celom storočí, za pôsobenia farára Jána Vyskydenského r. 1804. Po prijatí Tolerančného patentu Jozefa II. sa mohli veriaci stretávať aspoň raz ročne v priestoroch pôvodnej Trnavskej univerzity, v tom čase slúžiacich ako vojenská invalidovňa, neskôr im bolo umožnené konať služby Božie celoročne. Z tejto bohoslužobnej miestnosti sa zachoval oltárny obraz uložený v modlitebni pod vežou dnešného kostola, ako aj štyri oltárne sviece, dodnes slúžiace svojmu účelu. Obnovený zbor sa od počiatku usiloval o vybudovanie dôstojného bohoslužobného stánku. Už od počiatku 19. stor. sa konali zbierky na tento účel, ktoré však nepostačovali a nebol k dispozícii ani primeraný pozemok. Až r. 1910 sa podarilo zboru zakúpiť pozemok na okraji mestských hradieb, na mieste vtedajšej hradobnej priekopy. V r. 1914 boli pripravené projekty na stavbu kostola a ostatných zborových budov, ako aj potrebné finančné prostriedky. Udalosti 1. sv. vojny však znemožnili naplnenie týchto plánov, ktoré malo vyvrcholiť 31. októbra 1917 pri 400. výročí reformácie. Po necelom desaťročí, po zlepšení situácie zboru, však už nič nebránilo realizácii dlhoročných túžob viacerých generácií trnavských evanjelikov.

8. septembra 1923 za pôsobenia zborového farára Arpáda Janovička a zborového dozorcú Jána Kalendu bol slávnostne položený a posvätený základný kameň nového kostola na dnešnom námestí SNP. Návrh vypracoval architekt Josef Marek s amfiteátrovým riešením interiéru a závesným stropom. Stavebné práce trvali niečo vyše roka a tesne pred výročím Pamiatky Reformácie, 26. októbra 1924, mohol byť chrám posvätený a odovzdaný svojmu účelu. Posviacku vykonal prví slovenskí evanjelickí biskupi Jur Janoška a Samuel Zoch za účasti vyše 40 kňazov a 6000 veriacich z Trnavy a okolitých zborov

– v slávnostnom sprievode, ktorý vychádzal od starej modlitebne k novému miestu.

Obetaví členovia zboru prispeli k stavbe nielen finančnými zbierkami, ale aj vecnými darmi. Rodina zvonolejára Adolfa Fischera darovala päť zvonov, ktoré spolu s prístrojom pre zvonkohru aj dnes zvolávajú veriacich. Cirkevník Martin Chmelár daroval vežové hodiny, slúžiace doteraz svojmu účelu. Celkové náklady na stavbu boli približne milión vtedajších korún a pochádzali okrem zbierok veriacich aj z predaja bývalej budovy poštového úradu na Radlinského ulici.

Dnešný evanjelický kostol vytvára jednoznačnú dominantu Námestia SNP (pôvodne Štefánikovho námestia) a je prvým trnavským kostolom postaveným mimo hradieb mesta. Polvalcová hmota stavby má smerom na juh monumentálne pôsobiace priečelie a na severnej strane k nej prilieha masívna veža so štvorcovým pôdorysom. Na prízemí je rozšírená arkádovou ochodzou, z ktorej vedú v dvoch predstavaných menších vežiach schodišťa na emporu. Interiér kostola má jednoduché priečelie prelomené trojicou nik symbolizujúcou Svätú Trojicu. V prostrednej nike je centrálnne umiestnená vyvýšená kazateľnica. Pred ňou je oltár s mramorovou sochou Krista od sochára Rigeleho, ktorú daroval cirkvi člen zboru Julius Stražovec a bola posvätená na sviatok Vstúpenia r. 1936. Socha znázorňuje Ježiša Krista, pozývajúceho: "Poďte ku mne, všetci.." Vo vedľajšej nike je umiestnená krstiteľnica. Ďalšou pozoruhodnosťou je pôdorys oltárneho priestoru, ktorý vytvára symbolické písmená A a omega, čím poukazuje na Krista ako Počiatok a koniec všetkého. Celý interiér je orientovaný centrálnne smerom ku oltáru a kazateľnici, čím vyjadruje reformačný dôraz na centrálnne postavenie Slova Božieho a sviatosti v živote cirkvi.

Už takmer 100 rokov nám slúži

(Štefan Ambruš)

Zbierka na opravu evanjelického kostola pokračuje...

Dostal som za úlohu napísať **burcujúci** článok na tému opravy nášho kostola. Rovnakú tému som spracovával aj minulý rok. Ako písať o to istom a neopakovať sa. Veď 100-té výročie sa blíži (už len dva roky). Kostol slúži trnavským evanjelikom už 98 rokov. A čo my, bratia a sestry? Staráme sa o tento náš chrám Boží najlepšie ako sa dá? Kedy sme boli my, trnavskí evanjelici, obetaví v maximálnej miere?

Iste, keď sa kostol staval, písal sa rok 1923-1924. Bol postavený za 13 mesiacov. Pri súčasnej rekonštrukcii Evanjelického domu si uvedomujeme, aké to muselo byť tempo a nasadenie.

Druhýkrát to bolo, keď spadla strecha kostola (z 3. na 4. augusta 1971). Vtedy jeden z našich spolubratov pri rozoberaní tejto strechy prišiel o život, Ján Klátik, má pamätnú tabulu vľavo od oltára. Druhý brat Tomáš Vrška mal úraz s trvalými následkami. Ostatní bratia a sestry, ktorí sa zapojili do opravy kostola v tých rokoch miesto vďaky mohli skôr očakávať problémy.....

Sme aj my, bratia a sestry, schopní a ochotní podobnej obety? V súčasnosti skôr riešime otázku, či ísť do nášho kostola alebo nie.

Ľudská ochota a spolupatričnosť sa, žiaľ, často prebudí až pri závažných problémoch.... Mať vlastný evanjelický kostol je obrovský dar a požehnanie od Pána a nesmieme zabudnúť ani na veľké zhmotnené úsilie našich predkov. Ak chceme byť dôstojní pokračovatelia, nechajme sa inšpirovať ich obetavosťou a snahou a zapojme sa každý podľa svojich možností a schopností. Najmä modlitbami, prácou, milodarmi...

Za Chrám

Vďaka Ti, Bože, za chrám náš,
i že nás chrániš – v láske máš:
ó, daj nám ducha – ochoty,
byť hodnými tej dobroty! Amen.

Martin Rázus

Prispievať môžeme formou milodaru prineseného **na farský úrad**,
alebo **prevodom na účet cirkevného zboru** v Slov. sporiteľni:
IBAN: SK42 0900 0000 0000 4553 5703, VS: 663008.

Ďakujeme.

ZBOROVÝ DEŇ na sviatok Svätej Trojice v Trnave

(Viliam Klescht)

Michal Miloslav Hodža, veľká postava našich dejín, pri agitácii do spolku Tatrín napísal: "Keď Vás tedi budú dobrí ľudja do spolku dobrjeho povolávať, ňehovorte 'čo nas do toho, mi sami so sebou máme dost roboti.' Lebo človeku všetko je do človeka; aj sám so sebou najlepšie s pomocou druhých urobí...". K tradičným aktivitám evanjelických cirkevných zborov, naplňajúcich potreby zblížovania ľudí a obohacovania ich duchovného života, patria zborové dni. Aj keď cirkevné zbory nie sú záujmové spolky, Hodžove slová o potrebnosti záujmu o iného človeka a o význame spolunažívania v zhode sú stále aktuálne aj v ich bytí.

Zborový deň Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Trnava sa konal 12. júna 2022, prvýkrát v tomto kalendárnom roku. Mal rovnaký cieľ ako všetky doterajšie – umožniť ľuďom, ktorí sa počas roka vídajújú pravidelne len na službách Božích, stretnúť sa s cieľom, aby strávili spolu dlhší

čas, mohli sa bližšie spoznať, zistiť, kto aké dary prijal od Boha, aká je jeho cesta viery, alebo len tak sa porozprávať o svojich radoostiach či starostiach. Veď vždy sa v zbere nájde niekto, koho ešte nepoznáme ani po mene.

Zborový deň, pripravený na sviatok Svätej Trojice, sa začal službami Božimi v evanjelickom kostole v Trnave. Pred začiatkom služieb Božích sa v sakristii stretli so zborovým farárom aktívni účastníci bohoslužieb, aby sa modlitbami poďakovali nebeskému Otcovi za povolanie poslúžiť ostatným bratom a sestram a vyprosili si Jeho pomoc a požehnanie pri plnení zverených úloh.

Na Netradičných Bohoslužbách slúžil Božím slovom zborový farár Radomír Vařák. Témou jeho kázne bolo "očakávanie". V súvislosti s kázňovým textom z proroka Izaiáša 40:31 vyzval bratov a sestry k skutočnému a naplnenému očakávaniu na Boha. K tomu, aby svoje srdcia mali pripravené a otvorené pre Božie pôsobenie.

Atmosféru bohoslužieb dotvárala okrem organovej hudby aj malá hudobná skupina, sprevádzajúca spev piesní, a tiež zapojenie viacerých členov cirkevného zboru, ktorí slúžili modlitbami a čítaním Božieho slova.

Po skončení služieb Božích zborový deň pokračoval rozhovormi a spoločným obedom pod stanovými prístreškami v priestoroch farského dvora. Našťastie, prístrešky nemuseli chrániť účastníkov pred dažďom, ale len pred ostrým slnkom.

Na popoludnie boli pripravené hry a súťaže pre účastníkov všetkých generácií. Konali sa v celom areáli farskej záhrady.

Po skúsenostiach z posledných dvoch pandemických rokov takúto možnosť spoločne

sa stretnúť aj mimo Božieho domu väčšina z nás už akiste nevníma len ako prejav ľudskej vôle, ale ako dar Božej milosti. Buďme však poctiví a úprimní – dosť prichystaných miest pri stoloch zostalo prázdnych. Preto je dobré pre ďalšie duchovné napredovanie nášho spoločenstva pripomenúť si slová z jednej kázne Jána Bohdana Hroboňa: "Zdá sa, že Pán Boh nové veci požehná len vtedy, keď vidí, že tie už požehnané zvelaďujeme a rozmnožujeme." Zborový deň v Trnave bol oddaným slávením sviatku Svätej Trojice. Naše poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa pričínili o jeho prípravu a úspešný priebeh. Vďaka vzdávame Pánu Bohu za toto Božie dielo, posilňujúce naše spoločenstvo.

Čím sme žili...

(Jana Nunvářová)

V utorok 18. októbra 2022 sa opäť stretli *mamičky s deťmi* v priestoroch fary. Stretnutia sa v novom školskom roku konajú vždy v utorok o 10:00 vo farskom areáli vedľa evanjelického kostola.

Viliam Klescht, Juraj Herka, Radoslava Turan-Riganová, Viera Čillíková, Anna Polková, Ludmila Kozmálová. To sú mená nových vzácných služobníkov na Pánovej vinici a na pôde nášho cirkevného zboru. Srdečne vám *ďakujeme za prijatie postu presbytera* a za ochotu obetovať svoj čas a talenty pri práci v CZ ECAV Trnava. Do svojich funkcií boli uvedení 16. októbra 2022.)

V nedeľu 9. októbra 2022, sme spoločne *podakovali za úrody zeme*, ale aj za všetko dobré, čo nám Pán Boh požehnáva. Tešíme sa z príjemného spoločenstva a ďakujeme všetkým, ktorí priložili ruku k dielu.

V našej dcérocirkvi Sereď pripravili 1. októbra 2022 *zborový deň pre deti i dospelých*. V programe si pripomenuli 30. výročie znovuoživenia cirkevného života v Sereďi, ako i 3. výročie posvätenia kostola. V programe vystúpili deti z Horných Zeleníc s divadielkom o vtáčikoch.

V Galante pokračovali 2. októbra 2022 *Semináre pre neordinovaných III.* Vzdelávanie pre zborových pracovníkov pod vedením EVS absolvovali aj zástupcovia nášho cirkevného zboru: manželia Vařákoví a Nunvářoví a sestra Mária Grexová.

O *vysokoškolskej mládeži* diskutovali v pondelok, 26. septembra 2022 vo Zvolene. Stretnutie iniciovalo Predsedníctvo ECAV a pozvaní boli farári/farárky a senior/seniorky, v ktorých zbere alebo senioráte fungujú vysoké školy. Medzi účastníkmi bol aj náš brat zborový farár, Radomír Vařák.

11. septembra 2022 sme počas *NETradičných BOhoslužieb (NeBo)* k začiatku školského roka, mohli deti, študentov a učiteľov s požehnaním vypraviť do nového školského roka. Zároveň sme si s deťmi zaspomínali aj na náš denný detský letný tábor s témou *Pátrači na stope*. Spoločne sme si zaspievali táborovú hymnu - pieseň „Proste a dostanete, hľadajte a nájdete“ z pera Romana Dovalu.

Výborný med prezentoval 2. – 3. septembra 2022 na *Trnavskom včelárskom festivale* náš brat farár Radko Vaňák so svojou polovičkou Lubkou. Väčšina ľudí, ktorí okolo nášho farského areálu prechádzajú, ani netušia, že tam pracujú státisíce farských zamestnankýň a zbierajú pravý mestský med: lipový, gaštanový, agátový.

Zborový tábor CZ ECAV Trnava sme začali 11. augusta 2022 v Múzeu kysuckej dediny vo Vychylovke. Navštívili sme aj Starú Bystricu – Slovenský Orloj, absolvovali sme výstup na najvyšší vrch Kysúc- Veľkú Raču, tešili sme sa z prechádzok po Oščadnici, navštívili sme Vlastivedné múzeum v Krásne nad Kysucou, a samozrejme, trávili spoločný čas pri Božom Slove a pri modlitbách. Vďaka priateľom a Božiemu požehnaníu si zo zborového tábora 2022 odnášame opäť krásne a vzácne zážitky. Pridáte sa v roku 2023 aj vy?

Detiský denný letný tábor 2022 začal v pondelok, 18. júla 2022 a deti aj táborové vedúce si spoločne užili táborové dni. Tento rok mal náš tábor detektívny charakter: ako pátrači na stope hľadali dôkazy o Ježišovi Kristovi. V programe nechýbali biblické lekcie, tvorivé dielne, piesne a hry, športové aktivity, výlet do hvezdárne v Hlohovci a návšteva kukuričného bludiska vo Vlčkovciach, návšteva policajtov, skákací hrad, osvieženie pod hadicou a s vodnými balónmi, a tiež návšteva jazdeckého areálu na Modranskej ceste.

Smútok, žiaľ a nádej

(Natália Kacianová)

SMÚTOK: je prirodzený, je potrebný a je potrebné ho prejavit

Fázy žiaľu ako prvá popísala E. Kubler-Rossová. Zahŕňajú šok a popieranie, hnev, vyjednávanie, depresiu a prijatie. Odvtedy sa aj mnohí iní pokúsili priebeh smútku pomenovať. Na začiatku bol vždy šok – na konci prijatie skutočnosti, snaha túto realitu uniesť. V prostriedku žiaľu bola nesmierne široká škála pocitov (pomenujme ju zmätkom). Na konci procesu (či sa už so stratou milovanej osoby dokážeme alebo nedokážeme zmieriť) nás čaká život – iný, úplne nový, ktorému sa musíme prispôbiť.

Nádej...

Ako veriaci ľudia máme možnosť žiaľit otvorejšie, pretože náš žiaľ je chránený nádejou v živého Boha.

R 8, 38-39

*„Lebo som presvedčený, že ani smrť, ani život, ani anjeli,
ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosť, ani vysokosť,
ani hĺbokosť, ani nijaké iné stvorenstvá nemôžu nás odlúčiť od lásky Božej,
ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.“*

Čo v žiali nepomáha?

- Potláčanie žiaľu, porovnávanie sa s inými, intelektuálne argumentovanie.

Čo v žiali pomáha?

- Aktívne počúvanie, uistenie, že Boh je prítomný, prijatie bez posudzovania, snaha prejavit lásku a starostlivosť, nie vyliečiť a uzdraviť.

Ako môžem pomôcť bratovi alebo sestre?

- Je dôležité rozpoznať posvätnosť chvíle, sprítomniť Boha, jeho lásku a starostlivosť a súčasťou sprevádzania môže byť aj modlitba.

Rozhlasové
Služby Božie
Z
Trnavy

27. november 2022
9:05
(prosíme, prídte 8:45)

*Liturgička: Eva Oslíková
Kazateľ: Ján Oslík*

POZVÁNKA

DOVALOVCI

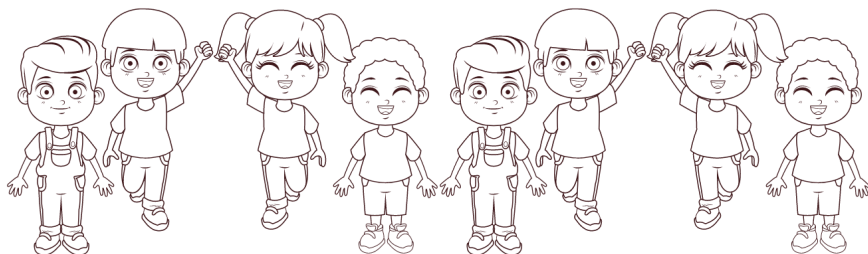
KONCERT

Podľa Božej mapy

10. december 2022 15:00
Evanjelický kostol
v Trnave

 ECAV
TRNAVA

BESIEDKA

**KAŽDÚ NEDEĽU
POČAS
SLUŽIEB BOŽÍCH O 9:00**

Mamičky

- každý utorok o 10:00
- ECAV Trnava, Námestie SNP 7, farský areál vedľa evanjelického kostola

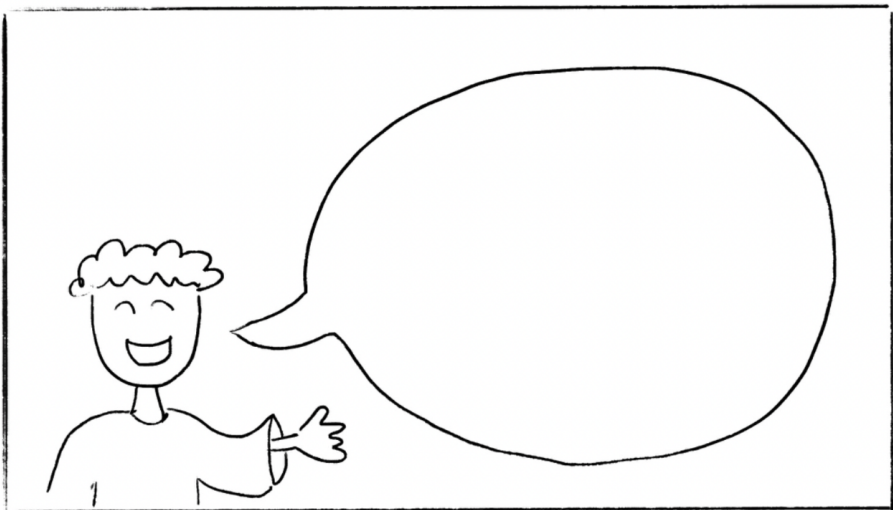
Jozef

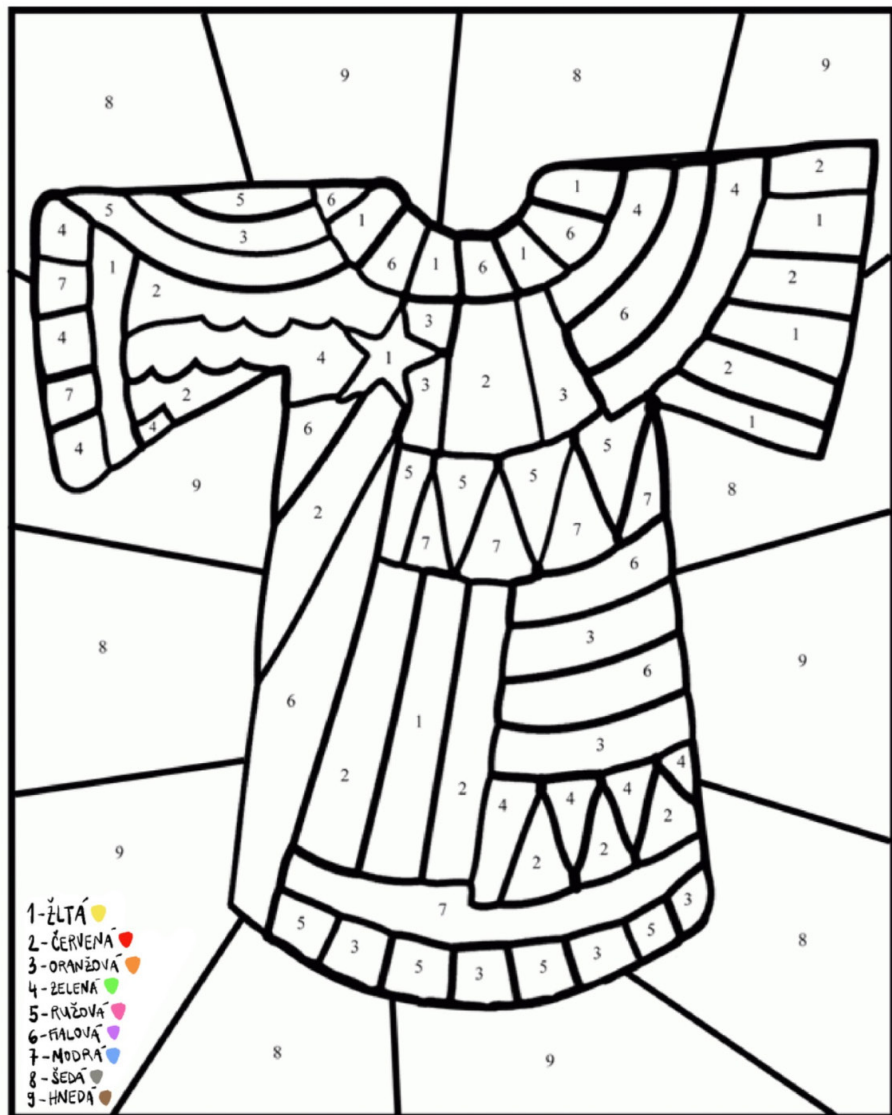
Jákob mal dvanástich synov, no mal jedného najobľúbenejšieho. Jozefa. Tomu daroval krásny farebný plášť, ktorý si môžeš vyfarbiť na ďalšej strane.

Jedného dňa sa Jozefovi snívalo, že sa mu klaňali mesiac, slnko aj jedenásť hviezd. Tento sen aj rozpovedal svojim bratom. Oni sa naňho nahnevali.

Do bublinky nakresli, čo sa Jozefovi snívalo.

JOZEFOV FAREBNÝ PLAŠŤ

Zborová matrika

(pripravila *Lubica Vařáková*)

V uplynulom období boli v našom zbere POKRSTENÍ a do spoločenstva evanjelickej cirkvi a. v. prijatí:

Juraj Kubačka
Rebecca Lukas
Petra Gašparíková
Adam Šefrna
Šimon Hřebíček
Jakub Sasko

V nádeji vzkriesenia a večného života
SME SA ROZLÚČILI s bratmi a setrami:

Štrbka Štefan, 87r.
Struhár Ján, 71 r.
Hrdlička Štefan, 80 r.
Polkoráborá Radka, 49 r.
Repa Milan, 83 r.
Hruška Ján, 83 r.
Turisová Ružena r. Šmídová, 92 r.

Do STAVU MANŽELSKÉHO v našom kostole vstúpili:

Kiš Peter a Erika Dišeková	11. 6. 2022
Pucovski Martin a Smutná Zuzana	16. 7. 2022
Šefrna Roman a Miková Hana	23. 7. 2022
Krnač Stanislav a Harmanová Nikola	16. 9. 2022
Ing. Serédi Silvester a Ing. Karkušová Anna	1. 10. 2022

Cirkevný príspevok

(*predsedníctvo CZ ECAV Trnava*)

Bratia a sestry, cirkevný zbor ECAV Trnava sa na vás obracia so žiadosťou o zaplatenie cirkevného príspevku. Výročný účtovný zborový konvent (teda členovia cirkevného zboru) dňa 23. 2. 2020 odsúhlasil návrh na zmenu *výšky cirkevného príspevku, ktorý od roku 2020 činí 10,- € na osobu na rok*, za každého pokrsteného člena cirkevného zboru.

Prioritne prostredníctvom prevodu na bankový účet CZ ECAV Trnava.
Číslo účtu: SK42 0900 0000 0000 4553 5703 (Slovenská sporiteľňa). Do správy pre prijímateľa treba napísať cirkevný príspevok (skratku CP), rok za ktorý platbu vykonávate a mená osôb, za ktoré cirkevný príspevok platíte.

Platba je možná aj v hotovosti na farskom úrade počas úradných hodín.